

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: **Domnul Radu-Dinel Miruță, viceprim-ministru, ministrul Apărării Naționale**

De la: **Domnul Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța**

Subiectul întrebării: 12 elicoptere noi pentru o flotă veche. O decizie insuficient explicată

Domnule ministru,

Decizia României de a achiziționa doar 12 elicoptere H225M pentru nevoile armatei și ale serviciilor publice ridică semne serioase de întrebare privind evaluarea reală a necesarului operațional, siguranța misiunilor, eficiența cheltuirii banului public și impactul industrial și strategic al acestui program. Această decizie este cu atât mai problematică cu cât continuăm să operăm, în prezent, elicoptere Puma cu o vechime semnificativă, aflate la limita ciclului de viață, cu costuri ridicate de mentenanță și cu o disponibilitate operațională tot mai redusă.

Din punctul meu de vedere, menținerea unor platforme aeriene îmbătrânite, în paralel cu o achiziție limitată numeric, generează riscuri reale atât pentru siguranța personalului navigant, cât și pentru capacitatea statului de a

intervenii eficiente în misiuni militare, de căutare-salvare sau în situații de urgență. Orice program de înzestrare trebuie să pornească de la starea flotei existente și de la necesitatea unei înlocuiri etapizate, ci nu de la soluții minimale care transferă problema în viitor.

Prin urmare, domnule ministru, vă rog să îmi răspundeți următoarelor întrebări:

1. Care este justificarea evaluării necesarului național la nivelul a doar 12 elicoptere H225M, în condițiile în care flota actuală de elicoptere Puma este învechită și necesită în mod evident înlocuire progresivă? A existat o analiză operațională care să coreleze această achiziție cu retragerea treptată a platformelor vechi?
2. Care este starea reală a flotei Puma aflate în exploatare, din perspectiva vârstei medii, a gradului de disponibilitate, a costurilor anuale de mentenanță și a incidentelor tehnice raportate, și cum apreciați impactul acestei situații asupra siguranței echipajelor și a capacității de reacție a statului?
3. Care este necesarul estimat de elicoptere multirol pentru a asigura simultan misiuni militare, intervenții în caz de dezastre, transport medical de urgență și operațiuni de căutare-salvare, fără a depinde de platforme depășite tehnic?
4. Unde vor fi realizate, efectiv, activitățile industriale aferente programului H225M în România? Precizați locațiile în care vor funcționa aceste capacități, entitățile românești implicate, părțile, ansamblurile sau activitățile care vor fi realizate pe teritoriul României (asamblare, mentenanță, modernizare, suport logistic), valoarea investițiilor asumate și durata angajamentelor contractuale.
5. Ce garanții există privind transferul de tehnologie și dezvoltarea unei capacități naționale durabile care să permită întreținerea, modernizarea și exploatarea pe termen lung a flotei, inclusiv în perspectiva înlocuirii complete a elicopterelor Puma?
6. Care este calendarul de livrare al celor 12 elicoptere H225M și cum se va realiza tranziția operațională de la flota veche la cea nouă, astfel

încât să nu existe perioade de vulnerabilitate sau suprasolicitare a aeronavelor aflate în exploatare?

7. În condițiile unui parc aerian limitat numeric, cum va fi asigurată disponibilitatea operațională pentru misiuni simultane, fără a expune personalul la riscuri suplimentare generate de utilizarea unor platforme depășite tehnic?
8. Au fost analizate variante alternative sau complementare pentru accelerarea înlocuirii flotei Puma, inclusiv extinderea achiziției, programe etapizate sau parteneriate industriale mai ample, iar dacă da, de ce nu au fost asumate?

Solicite răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța